Ve sporném případě shledal podle obsahu nař. rozhodnutí žal. úřad, že st-li překáží zastávání místa vrch. les. rady města P. v plném a přesném výkonu povinností, spojených s úřadem vysokoškolského profesora a přikročil jedině z tohoto důvodu k vydání nař. opatření. Bylo-li však neplnění a přesné nevykonávání služ. povinností důvodem pro vydání nař. opatření, pak nemohl žal. úřad podle toho, co právě pověděno, zakročiti vůči st-li způsobem v nař. výroku vysloveným a jest výrok ten nezákonný i kdyby bylo vůbec možno nalézti v cit. dvor. dekretu právní pravidla, platící o vedlejších zaměstnáních vysokoškolských profesorů.

K vůli úplnosti buď ještě poznamenáno, že se nss neobíral otázkou, zda a do jaké míry platí o vysokoškolských profesorech jako stát. zaměstnancích sui generis vedle norem pro ně vydaných také ještě přímo neb per analogiam předpisy vydané pro stát. zaměstnance jiného druhu, zejména tedy pro stát. úředníky neb učitele. Neboť i kdyby tomu tak bylo a i kdyby na vysokoškolské profesory platily předpisy služ. pragmatiky o vedlejším zaměstnání, nebyl by žal. úřad mohl nalézti právní základ svého opatření v předpisech těch, ježto in concreto nejde o případ § 33 služ. prag. úřednické, resp. § 37 služ. prag. prof.

Ze všeho toho, co pověděno, plyne, že jsou nař. rozhodnutí v rozporu se zákonem a musela býti proto po rozumu § 7 zák. o ss zrušena, aniž soud měl příčinu zabývati se onou částí výroků těch, která majíc na zřeteli resignaci na místo u města P., spojuje s otázkou přijatelnosti resignaci té se strany žal. úřadu závazek pro st-le o přestěhování do Prahy.

č. 5806.

Stavební právo. — Umělecké památky (Slovensko): O nutnosti zvláštního schválení stavebních změn na objektech historicky neb umělecky cenných.

(Nález ze dne 21. června 1926 č. 12.933.)

Věc: Rudolf S. v B. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran odstranění reklamního štítu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad v cestě instanční odvolání podané st-lem z výměru okr. úřadu v B., jímž mu v dohodě se státním referátem na ochranu památek na Slov. bylo nařízeno, aby malbu reklamy, kterou provedl bez zvláštního povolení na svém domě stojícím na historicky a umělecky cenném náměstí B-ském, do 30 dnů odstranil.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Hledě jednak k obsahu nař. rozhodnutí, jehož předmětem jest vnější úprava domu, tedy stavby, jednak k tomu, které instance v daném případě rozhodovaly, nutno nař. rozhodnutí pojímati jako rozhodnutí vydané stav. úřadem ve věci stav., t. j. jako rozkaz odstraniti stav. změnu, provedenou bez úředního povolení. Potřebu zvláštního povolení k oné úpravě vyvozovaly pak úřady zřejmě z nař. min. pro Slov. z 20.

října 1919 č. 155 Úr. Novin; po stránce skutkové založeno jest nař. rozhodnutí na předpokladu, že dům st-lův stojí na historicky a umělecky cenném náměstí B-ském a že reklamní malba tak, jak ji st-l provedl, porušuje obraz náměstí a uráží estetický vkus.

Stížnost neobsahuje námitky v tom směru, že by k provedení reklamních maleb na façadách domů za podmínek v cit. vlád. nař. uvedených nebylo potřebí zvláštního stav. povolení, ani že by stav. úřad nebyl oprávněn nařídit dodatečné odstranění takovýchto maleb, byly-li provedeny bez úředního povolení. Po této stránce nemohl tudíž nss zákonnost nař. rozhodnutí přezkoumávati.

Stížnost namítá pouze, že v daném případě nebyly dány podmínky cit. vl. nař. a vytýká především, že na náměstí v B. jen jeden dům byl komisí uznán za uměleckou památku, poněvadž je na něm jedno fresko. Pokud v námitce té lze spatřovati tvrzení, že d ů m s t-l ů v sám o sobě není historicko-uměleckou památkou, dlužno na to poukázati, že žal. úřad rozhodnutí své na tomto předpokladu nezaložil, nýbrž jednak na skutkovém předpokladu, že n á m ě s t í B-s k é jest umělecky a historicky cenné, jednak na právním názoru v rozhodnutí žup. úřadu rozvedeném, že ve smyslu cit. nařízení min. pro Slov. jest úř. schválení potřebí nejen k změnám na domech, jež prohlášeny jsou za uměleckou památku, nýbrž i na všech stavbách, »které se nalézají v takové části města, kde stojí pohromadě více budov z uměleckého ohledu cenných, jejichž změna, přestavění, vnější označení a pod. může míti přímo nebo nepřímo vliv na ochranu památek«. Proti tomuto právnímu výkladu onoho nařízení stížnost žádný stižní bod neformuluje.

Svými námitkami obrací se stížnost proti úsudku žal. úřadu, že náměstí B-ské jest historicky a umělecky cenné. Otázka tato jest otázkou skutkovou, jíž může nss zkoumati jen s hlediska § 6 zák. o ss. Pokud stížnost namítá, že znění nař. rozhodnutí jest po této stránce neurčité, poněvadž není z něho jasno, zda uznán byl za takovou památku pouze prázdný prostor náměstí či domy jej obklučující ,je námitka ta zřejmě bezdůvodná. Náměstím v obyčejném smyslu toho slova rozuměti jest prostor s domy jej obkličujícími v jejich celkovém vnějším vzhledu; o nějaké nejasnosti nemůže tu tedy vůbec býti řeči. Co pak se týče vlastního hodnocení náměstí toho s hlediska historicko-uměleckého, založen jest výrok žal. úřadu na dobrém zdání stát. referátu na ochranu památek, tedy orgánu ve smyslu shora cit. vl. nař. k posuzování těchto odborných otázek výslovně povolaného.

Když pak referát ten, přihlížeje k nespornému faktu, že na náměstí tom stojí proslulý děkanský kostel, vzácné museum a pozdně gotická budova býv. městského domu, vyjádřil se, že všecky domy na náměstí tvoří sousedstvo a milieu pro uvedené budovy a že proto celé náměstí dlužno kvalifikovati za památku hist.-umělecky cennou, nelze nalézti, že by toto vyjádření bylo neodůvodněné nebo zřejmě mylné, a nemohl proto soud shledati vadu v tom, že úřad dobré zdání referátu položil svému posouzení hist.-uměleckého významu náměstí za základ.

Stejně má se věc s otázkou, zda reklamní malba na domě st-lově jest nevkusná, resp. zda jest takového rázu, že ruší estetický vzhled náměstí. I zde jde o otázku skutkovou a ani tu nss nějaké vady podle § 6 zák. o ss neshledal.